

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 125 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om yderligere Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 vedrørende midlertidig ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1127).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Strøm: Jeg beklager meget, at det ikke lykkedes os at faa den Forlængelse, som det Ændringsforslag, der blev forkastet for et Øjeblik siden, vilde betyde for de her omhandlede Omraader. Men det er klart, at den Forlængelse, der er i Lovforslaget her, kan mit Parti stemme for, og jeg beder derfor Medlemmerne om at stemme for det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 127 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Afholdelse af kommunale Valg.

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om kommunale Valg.

Forhandlingen genoptoges.

Johs. Hansen: Man skal være meget Optimist efter den Forhandling, der har været ført her i Formiddags, for stadig at kunne haabe paa en Mulighed for det Forslag, vi har forelagt — saa meget Optimist, at man næsten burde være forhenværende Finansminister for at klare det.

Der blev i Formiddags i Diskussionen fra forskellig Side citeret ikke saa lidt, navnlig var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller en fuldkommen Perlefykker, der dykkede til Bunds i Rigsdagstidendes Aargang 1936 for at finde det ene Citat efter det andet. Han fandt alligevel et Citat for lidt, og det vil jeg gerne hentyde til nu, idet han udtalte om Opholdsbestemmelsen, at vort Partis Ordfører dengang egentlig fandt sig til Rettet med Opholdsbestemmelsen. Sagen er den, at vor Ordfører senere i sin Tale udtalte, at han helst saa, at Opholdsbestemmelsen først skulde gælde fra den 24. Februar at regne, det vil sige senere end det Tidspunkt, som vi nu sætter i vort Forslag, idet vi regner med den 1. Februar.

I Formiddags drejede en væsentlig Del af Debatten sig om Valgretten for de 21-aarige. Der blev i den Forbindelse hævdet, at Valgretsalderen burde være den samme ved de kommunale Valg som ved Folketingsvalgene. Jeg gjorde allerede i Formiddags opmærksom paa, at de to Valglove, hvad deres Betingelser angaar, paa mange Punkter adskiller sig fra hinanden, og jeg vil endvidere gøre gældende, at naar man i den Sammenhæng, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde det, citerer, hvad der er blevet sagt af A. C. Mortensen i 1936, maa det jo huskes, at hans Udtalelser dengang kom paa et Tidspunkt forud for Forsøget paa en Grundlovsændring, der tre Aar senere løb ud i Sandet. Der er jo gaaet 9 Aar siden, og jeg synes, det er vanskeligt vedvarende at henvise til Kommissionsbehandling og paa den Maade holde de unge hen uden at give dem den Valgret, de har et rimeligt Krav paa. Efter hele det Forløb, Grundlovsdebatten og Grundlovsforhandlingerne fik i sin Tid, og efter hvad man udtalte her i Salen i Dag fra de forskellige Partier, synes jeg ikke, det er rimeligt, at man knytter Spørgsmaalet om kommunal Valgret til de 21-aarige til den Kommission, som skal behandle Grundlovsspørgsmaalet, men som endnu ikke er nedsat, idet man ikke ved noget om, hvilket Resultat man kommer til, hvilken Skæbne hele denne Sag vil faa, og hvornaar den bliver gennemført. Under saa usikre Forhold finder jeg ikke, at det vedvarende kan være til-